

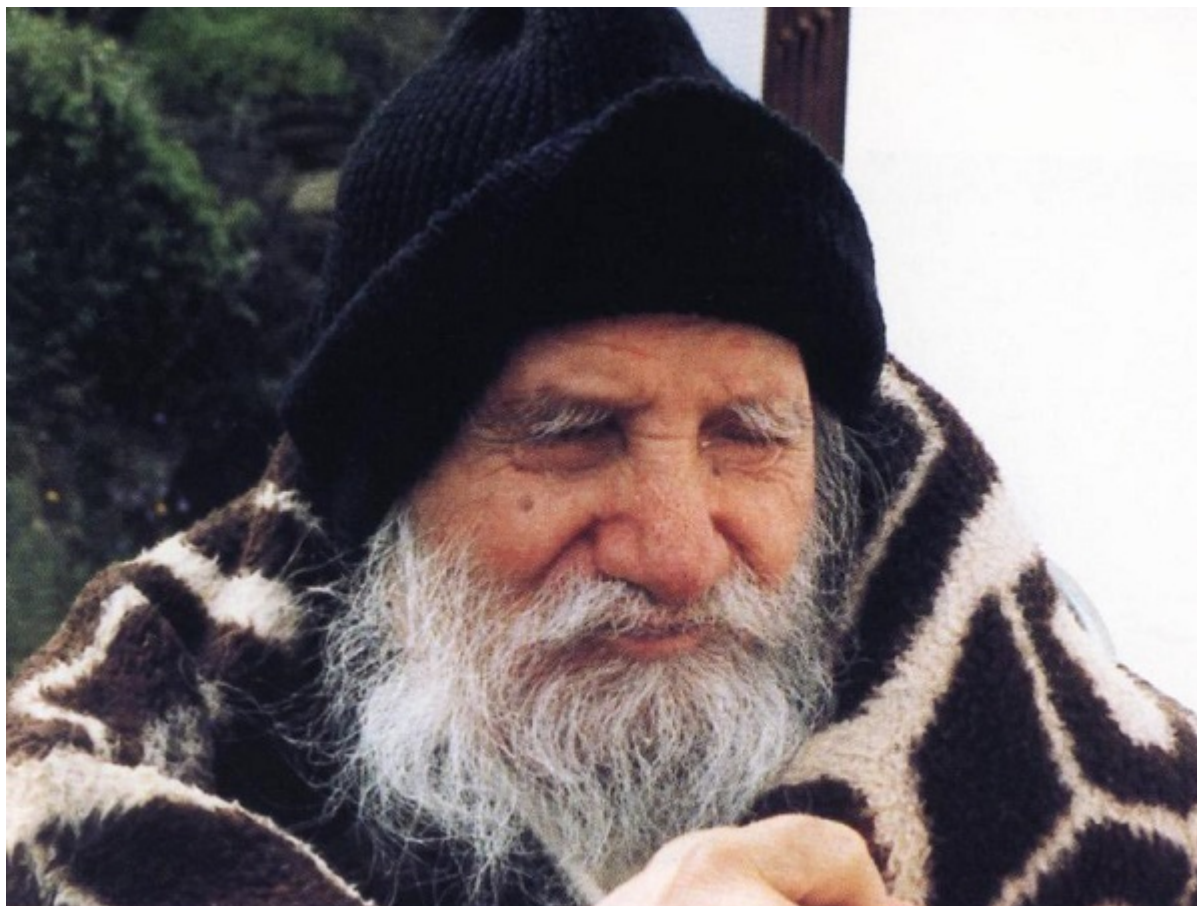
Άγιος Πορφύριος: ο άγιος της ταπείνωσης, της ακρίβειας και της υπομονής (Πρωτοπρεσβύτερος Χριστόδουλος Χατζηθανάσης)

/ [Πεμπτούσια](#)

[Προηγούμενη δημοσίευση: <http://www.pemptousia.gr/?p=165912>]

Θα σας πω δύο ιστορίες που ίσως δεν είναι πολύ γνωστές. Μια φορά ένα βράδυ στη Γερμανική κατοχή, γύριζε πίσω από την Εκκλησία για να πάει στα Τουρκοβούνια που έμενε και στο δρόμο βλέπει ένα Γερμανό που είχε πιάσει μια Ελληνοπούλα και προσπαθούσε να τη βιάσει. Ο Γέροντας δεν ήξερε γερμανικά, ήταν άοπλος, δεν ήξερε τίποτα. Λυπήθηκε η ψυχή του και ξέρετε τί έκανε; Πήγε και έπεσε μπροστά στα γόνατα του Γερμανού και γονάτισε και τον παρακαλούσε. Ο Γερμανός είδε έναν Ιερέα να πέφτει μπροστά στα γόνατά του, συγκινήθηκε και αντί να του δώσει μια κλωτσιά και να του «σπάσει τα μούτρα» και αντί να βγάλει το πιστόλι και να τον σκοτώσει, άφησε την κοπέλλα και έφυγε.

Μια άλλη φορά και θα σας το πω ονομαστικά αυτό, γιατί πρέπει να έχουν κοιμηθεί, οι παλιότεροι από σας ίσως να το ξέρετε, ήτανε το γνωστό βιβλιοπωλείο του Κάουφμαν στην Αθήνα, στην οδό Σταδίου. Αυτός ήτανε Εβραϊκής καταγωγής, και όπως ξέρουμε οι Γερμανοί κυνηγούσαν τους Εβραίους. Ξέρετε, λοιπόν, τί έκανε στην κατοχή με κίνδυνο της ζωής του; Πήρε τις δύο κόρες αυτού του Κάουφμαν τις έντυσε Μοναχές και τις πήγε σε ένα μοναστήρι που πέρασαν όλη την περίοδο της κατοχής για να μην τις πιάσουν οι Γερμανοί. Βλέπετε η αγάπη πάντοτε κάνει τέτοια πράγματα.

Είχε ακλόνητη και ορθή πίστη. Θα σας πω πάλι ένα παράδειγμα. Κάποιος Καθηγητής Πανεπιστημίου κάποτε, ήταν να πάει σ' ένα συνέδριο στην Ιαπωνία. Ήταν απ' όλες τις θρησκείες και του λέει ο π. Πορφύριος, «μην πας σ' αυτό το συνέδριο, γιατί θα σε αναγκάσουν σε συμπροσευχή» και δεν πήγε.

Βλέπουμε σε όλα είχε μεγάλη ακρίβεια και στην πίστη και σε όλα. Η υπομονή του ήταν ατελείωτη. Είχε πολλές αρρώστιες, δεν είχε μόνο την τύφλωση για την οποία υπ' όψιν δεν παραπονιότανε, την ανέφερε μονάχα όταν ήθελε να παρηγορήσει κάποιον. Όταν κάποιος του έλεγε, έχω αυτήν, την άλλη, την παράλλη αρρώστια, εκείνος έλεγε, ξέρεις κι εγώ είμαι τυφλός, δεν βλέπω, έτσι για να παρηγορήσει την ψυχή. Εκτός όμως από την τύφλωση είχε την καρδιά του, που είχε περάσει δύο

τρία εμφράγματα και κρεμόταν από μία κλωστή. Είχε κήλη στην οποία έβγαινε ολόκληρη η κοιλιά, όλο το έντερο άδειαζε, έφτανε σχεδόν μέχρι το γόνατο και είχε φτιάξει μια ειδική θήκη και την κρατούσε αυτή την κήλη να μη βγαίνει έξω και κάνα δυό φορές κινδύνεψε από αυτό να πεθάνει, γιατί η κήλη δεν ανετάσσετο και δεν γύριζε πίσω. Είχε πίεση. Είχε καρκίνο στην υπόφυση, όπως έλεγε ο ίδιος, είχε τρομερή ευαισθησία στη κρύο. Με πολύ μικρές καταβολές της θερμότητας κρύωνε, ιδρώνε συνέχεια και μάλιστα όταν έπαθε εκείνη τη ζημιά από την εγχείρηση για τον καταρράκτη που έχασε το φως του, θα πρέπει να σας την πω άλλη φορά αυτή την ιστορία, εν πάση περιπτώσει, σταμάτησε να ιδρώνει και αυτό τον στενοχωρούσε πολύ, γιατί ο οργανισμός του μπερδευόταν. Είχε συνηθίσει να ιδρώνει και μου έλεγε ότι έγινε ένα θαύμα. Ξέρετε ποιο ήταν το θαύμα; Άρχισε να ξαναϊδρώνει, όταν τον κάλεσε ο μακαριστός ο Σεραφείμ ο Αρχιεπίσκοπος να μιλήσουνε και μόλις είδε τον Αρχιεπίσκοπο, άρχισε πάλι να ιδρώνει και το θεώρησε θαύμα, γιατί ο Αρχιεπίσκοπος λέει κρατάει επάνω του όλη τη χάρη της Εκκλησίας. Έτσι μου είπε.

Είχε αλλεργία. Το στομάχι του δεν σήκωνε τίποτα, έτρωγε όλα τα φαγιά λιωμένα. Όταν σας λέω φαγητό, τί φαγητό; Το ίδιο έτρωγε κάθε μέρα, λιωμένο ψάρι, λιωμένο παντζάρι, λιωμένα αμύγδαλα. Τόσο ακριβής ήταν αυτή η συνταγή του φαγητού που έτρωγε, που δεν μπορούσε να το μασήσει και δεν μπορούσε αλλιώς να το χωνέψει στο στομάχι του, που ένας Αμερικανός Καθηγητής της διατροφικής και διαιτολογίας που ήρθε να τον επισκεφθεί, κράτησε λεπτομέρειες για να δει αυτό το φαγητό πώς είναι, να το διδάσκει στους φοιτητές του. Είχε πάθει σε κάποια φάση έρπη και έλεγε· «είναι σαν να με τηγανίζουνε».

(συνεχίζεται)